

Ζουμ στους σχεδιασμούς του Γιάννη Τσεκλένη

Στην ενασχόληση του πολυπράγμονος σχεδιαστή με τη μόδα εστιάζει η μεγάλη αναδρομική έκθεση που του αφιερώνει ο πολυχώρος πολιτισμού Φουγάρο στο Ναύπλιο σε συνεργασία με το Πελοποννησιακό Λαογραφικό Ίδρυμα

ΤΗΣ
ΕΣΜΑΣ Μ. ΤΟΥΛΑΤΟΥ

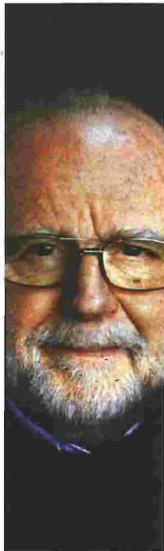
Για τον Γιάννη Τσεκλένη η επικείμενη, μεγάλη αναδρομική έκθεση που του αφιερώνει ο χώρος τέχνης Φουγάρο στο Ναύπλιο σε συνεργασία με το Πελοποννησιακό Λαογραφικό Ίδρυμα είναι μια άμορφη δικαιοσύνη της δουλειάς του, όπως χαρακτηριστικά λέει ο ίδιος. Ταυτόχρονα, προσφέρει μια ευκαιρία στον επισκέπτη να δει πράγματα σπάνια. «Ηθασουρούς» της ελληνικής δημιουργίας που γνώρισαν διεθνή απήχηση, με τους οποίους δεν έχει συχνά τη δυνατότητα να έρθει σε επαφή. Η έκθεση θα λειτουργήσει το διάστημα 7 Οκτωβρίου-25 Νοεμβρίου και επικεντρώνεται στα «χρόνια της μόδας», μια που ο Τσεκλένης αυτοπροσδιορίζεται ως «σχεδιαστής γενικών υπηρεσιών» προκειμένου να αποτυπώσει το εύρος των ενασχολησών του, οι οποίες εκτείνονται πολύ πέρα από το ύφασμα και το ένδυμα. Όπως εύστοχα σημειώνει ο επιμελητής της έκθεσης Δημήτρης Ξανθούλης, «ο Γιάννης Τσεκλένης είναι μια σύνθεση για τα ελληνικά δεδομένα περίπτωση σχεδιαστή υφασμάτων, μόδας, αεροπλάνων και μέσων μαζικής μεταφοράς, επιχειρηματία, καλλιτέχνη, σκηνοθέτη, φωτογράφο, αρχιτέκτονα εσωτερικών χώρων και κυρίως οραματιστή – σημάδεψε με το πέρασμά του πάνω από πέντε δεκαετίες».

Η έκθεση διατρέχει τη διαδρομή του Τσεκλένη στη μόδα από την πρώτη του συλλογή το 1965 ως το 1991, οπότε αποχωρείται οριστικά τον χώρο με το «Remake», όπου συνδυάζοντας με τρόπο γοητευτικό υφάσματα ξεχασμένα από προηγούμενες συλλογές δημιουργήσε μια νέα, κλεινόντας έναν κύκλο για να ανοίξει τον επόμενο, αφού παρέμεινε αστερέυνα δημιουργικός μέσω της ενασχόλησής του με τον εσωτερικό και περιβαλλοντικό σχεδιασμό: ξενοδοχειακά συγκροτήματα, εστιατόρια, ιδιωτικές κατοικίες, οικιστικά σύνολα, ανάπλαση παλαιών ακινήτων.

Τα εκθέματα προέρχονται από τις δύο δωρεές του σχεδιαστή στο Πελοποννησιακό Λαογραφικό Ίδρυμα το 1997 και το 2009, οι οποίες συμπεριέλαβαν τα σωζόμενα αρχέτυπα των συλλογών του από κοινού με τα ενδύματα που είχε επιλέξει και κρατούσε από κάθε συλλογή η σύζυγος και «μούσα» του δημιουργού Εφη Μελά. Έτσι, το ΠΙΛ βρέθηκε να διαθέτει ένα μεγάλο, σημαντικής ιστορικής αξίας αρχείο αποτελούμενο από 685 ενδύματα και 978 σχέδια και μακέτες.

Ελ Γκρέκο, Βυζάντιο και τριαντάφυλλα

Η προετοιμασία άρχισε το 2017, με τον Γιάννη Τσεκλένη να παρακολουθεί και να μετέχει ενεργά σε όλα τα στάδια, επιλέγοντας τελικά 75 από τα ενδύματα της συλλογής προκειμένου να εκτεθούν. Ο δημιουργός μιλάει με έκδηλη συγκίνηση για καθένα από αυτά, κάνοντας ταυτόχρονα μια επινοητική αναδρομή στις περίφημες θεματικές συλλογές του, οι οποίες ταξίδεψαν όχι μόνο στις μεγάλες πρωτεύσεις

& Πότε
Που

Η έκθεση «Tseklenis - Τα χρόνια της Μόδας» θα πραγματοποιηθεί στο Φουγάρο του Ναυπλίου μεταξύ 7/10 και 25/11. Επιμέλεια: Δ. Ξανθούλης, Γενική εποπτεία έκθεσης: Ιωάννα Παπαντωνίου. Σχεδιασμός: Σταμάτης Ζάννος. Σύμβουλος: Νόλη Μωυσή.

σε του δικού κόσμου και στην Απο Ανατολή αλλά έφτασαν ως τη Νέα Γουινέα και το Μπουρούντι. «Σε μια εποχή που δεν υπήρχε όλη αυτή η συζήτηση περί τάσεων, δημιουργούσα θεματικές συλλογές για να μπορέσω να ερεθίσω το ενδιαφέρον των ξένων με θέματα εμπνευσμένα από την τέχνη και την πολιτική. Συστήματα που μου τα είχαν διδάξει η ενασχόλησή μου με τη διαφήμιση και η εφευρετικότητα μου στην προβολή» λέει χαρακτηριστικά ο δημιουργός.

Με αφορμή τα εκθέματα που έχει επιλέξει να παρουσιάσουν μιλάει για τη συλλογή «El Greco» του 1978, σε μια περίοδο που ο ίδιος αποσιώσκει από την Ελλάδα, εμπνευσμένη από τον πίνακα «Η Ταφή του Κόμητα Ορκαθ». Αναφέρεται επίσης στη «Βεργίνα» του 1983, η οποία ήρθε δύο χρόνια μετά τα «Μακεδονικά Μωσαϊκά», αλλά και στη συλλογή του 1980 «Τριαντάφυλλα και άλλα ζώα», εμπνευσμένη από τον *Iper Zoéφ Ρεντουτέ*, δάσκαλο βοτανικής ζωγραφικής της βασιλικής σχολής του Βελγίου τον 17ο αιώνα. Μιλάει επίσης για τα «Έντομα», τη συλλογή από την οποία προέρχεται το τελευταίο φόρεμα που φόρεσε η Εφη Μελά στην πασαρέλα το 1972, τους «Μπρεντουσιές» (Χειμώνας 1971-1972) και το «Byzantium» (Χειμώνας 1980-1981) με θέματα παρμένα από τα αρχικά υφάσματα των Ευαγγελίων των μονών του Αγίου Όρους.

Χρώματα, τεχνικές, υφάσματα διατρέχουν τον λόγο του Γιάννη Τσεκλένη δίνοντας το στίγμα μιας ολοκληρωμένης εποχής. Όπως χαρακτηριστικά σημειώνει ο Δημήτρης Ξανθούλης, «η πορεία του ταυτίζεται με το πέρασμα της ίδιας της Ελλάδας από την «εποχή της αθωότητας» της δεκαετίας του '60, με την ανάταση και το *glamour* της εποχής αυτής, σε μια σκληρή ενθλιπτική, με το όνειρο μιας βιομηχανικής επανάστασης να συντριβεί και μια χαμένη ευκαιρία για τη χώρα να γίνει υπολογισμός παράγοντας στον διεθνή χώρο της μόδας».

Ο Τσεκλένης δόρισε τη συλλογή του στο ΠΙΛ όταν είχε πλέον ολοκληρώσει την πορεία του στο ένδυμα, προκειμένου, όπως λέει, να διαφυλαχθεί και να συντηρηθεί σωστά. «Στη συνέχεια πέρασα από τη μόδα της ένδυσης στη μόδα της ζωής. Από το φθαρτό ένδυμα στο άφρατο κτήρι. Από τον χώρο της μόδας δεν έφυγα γιατί με έδιωξε κανείς αλλά γιατί έβλεπε το στήμα. Γύρισα πίσω στην Ελλάδα για να ζήσω και να δημιουργήσω στην «ερωμένη» και βρέθηκα στην απειροβιότητα. Γι' αυτό και όταν με ρωτούν τι έχω αποκομίσει από όλη αυτή τη διαδρομή απαντά με δύο λέξεις: ευθύνη και απογοήτευση. Αισθάνομαι ότι μπορούσα να επηρεάσω στην κατεύθυνση της δημιουργίας ενός καλού brand στη βιομηχανία, γι' αυτό άλλωστε και κατά καιρούς αποδέχθηκα θέσεις ευθύνης, αλλά τελικά διαλύθηκαν όλα».

Θεωρεί πως στο διάστημα των αρκετών, πλέον, χρόνων που έχει αποσυρθεί από τον χώρο της μόδας τα πράγματα στο εγχώριο τοπίο έχουν βελτιωθεί. «Όχι, για τον Θεό» απαντά με έμφραση. «Αυτό που έχει αλλάξει είναι ότι πλέον υπάρχουν πληθώρα ταλέντων, και μάλιστα πολύ καλά ενήμεροί τους στην κατάσταση που προσφέρει η τεχνολογία. Και από το τελευταίο χωριό μπορείς να ξέρεις σήμερα τι συμβαίνει στον κόσμο. Από την άλλη, δεν υπάρχει βιομηχανία για να υλοποιήσει το όποιο όραμα. Με μικρές εξαγωγές, μιλάει για εργαστήρια αμειβόλων κύριους. Όστε πιστεύω ότι μπορεί να αναβιώσει τίποτε».

Το τελευταίο φόρεμα που φόρεσε η Εφη Μελά, σύζυγος και «μούσα» του Γιάννη Τσεκλένη στην πασαρέλα το 1972. Από τη συλλογή του σχεδιαστή με τίτλο «Έντομα»

Σύνολο αποτελούμενο από ζακέτα και φούστα προερχόμενο από τη συλλογή του Γιάννη Τσεκλένη «Τριαντάφυλλα και άλλα ζώα» (1980)

Φόρεμα από τη συλλογή του Γιάννη Τσεκλένη «Μακεδονικά Μωσαϊκά», εμπνευσμένη από τα μωσαϊκά της Πέλλας (Χειμώνας 1981)

